

РАКУРС

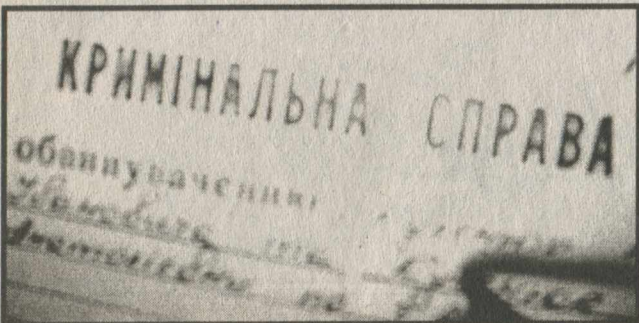
ПОКИ СУД ТА ДІЛО...

У Млинові творять
правосуддя у
жахливих умовах

4 стор.

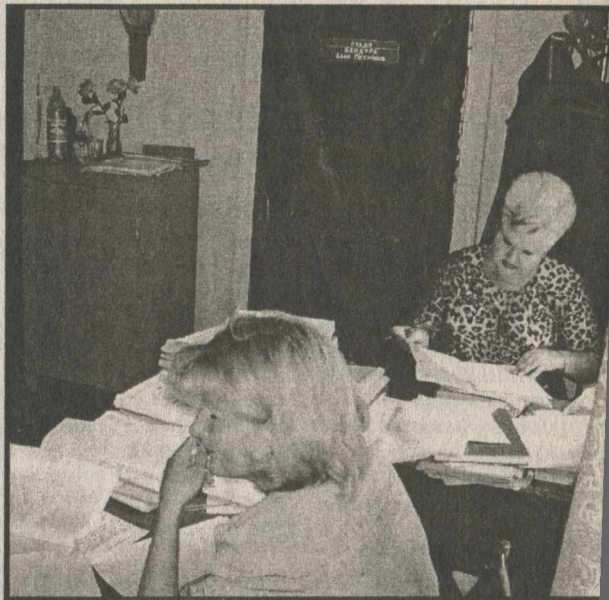
ПОКИ СУД ТА ДІЛО...

Волею різних життєвих обставин доля інколи спроваджує людей до суду. Втім, якщо співставити судову статистику і кількість жителів району, то можна зробити висновок, що пороги юридичної установи переступає чимала кількість людей. Торік, скажімо, Млинівський районний суд розглянув близько 200 кримінальних справ, майже 600 цивільних і 1000 - адміністративних правопорушень. Якщо до цих цифр доплюсувати безкочечних свідків, позивачів, відповідачів, родичів підсудних та інших зацікавлених осіб, то з упевненістю можна стверджувати, що у приміщенні місцевого суду побувало кілька тисяч громадян.

Із різним настроєм люди залишали цю установу. Та в більшості випадків у них складалося гнітюче враження. Хоча б про саме приміщення судової установи. Збудоване у тридцятих роках минулого століття і добудоване після Великої Вітчизняної війни, воно більш як піввіку було надійним притулком представникам Феміди. На жаль, будівлі, як і все суще на землі, старіють. Не дивно, що споруда часів панської Польщі нині не придатна для використання за призначенням. І не тільки тому, що усе прогнило, процвіло і валиться. Урешті, і це вагомий аргумент, аби працівники суду виконували службові обов'язки у нормальних умовах. Бо коли під ногами відвідувача підлога хитається як "стежина розвідника", то судочинці згорять від сорому. Траплялося, що у клієнтів у прямому розумінні підлога провалювалася під ногами. Тоді не вельми приємні миті переживали і працівники суду, і жертви отих підложних каверз. Так-сяк латалися прогнилі місця у підлозі і, як кажуть, потяг рушав далі.

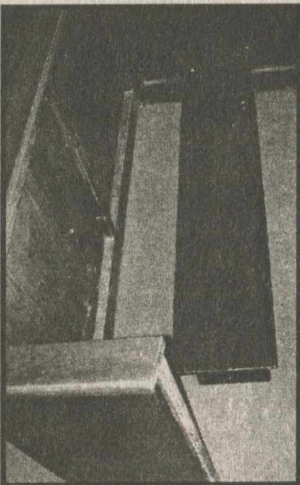
Децю влевненіше почуваються громадяни у залі судових засідань. Тут не стали морочитися із підлогою - заасфальтували долівку. І квіт. А до цього приміщення взагалі було вимощене щебенем. І нічого, судові засідання відбувалися без будь-яких ексцесів і жоден зі злочинців не хапався за каменюку, щоб із нею протестувати проти антисанітарних

Суд думає...

Суд працює...

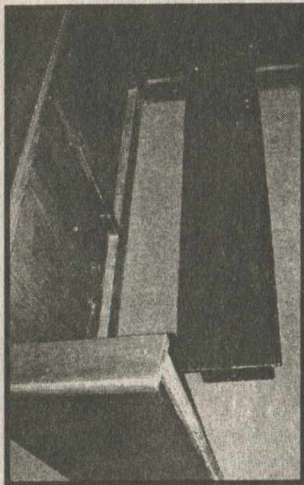
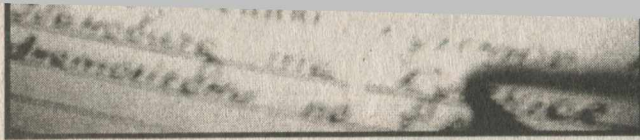

Лава підсудних

У це віконце
не загляне сонце

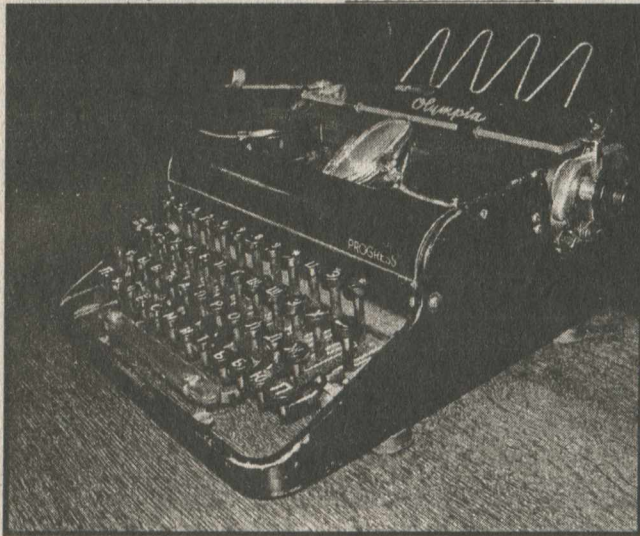

Лава підсудних

**У це віконце
не загляне сонце**

Цей древній апарат завжди нарозхват

дців підсудних та інших зацікавлених осіб, то з упевненістю можна стверджувати, що у приміщенні місцевого суду побувало кілька тисяч громадян.

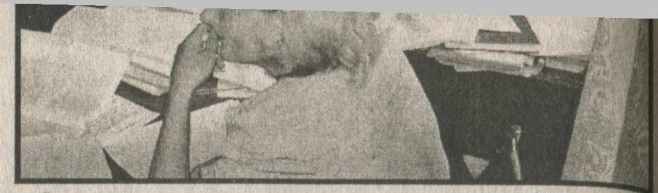
Із різним настроєм люди залишали цю установу. Та в більшості випадків у них складалося гніточе враження. Хоча б про саме приміщення судової установи. Збудоване у тридцятих роках минулого століття і добудоване після Великої Вітчизняної війни, воно більш як піввіку було надійним притулком представникам Феміди. На жаль, будівлі, як і все суцє на землі, старіють. Не дивно, що споруда часів панської Польщі нині не придатна для використання за призначенням. І не тільки тому, що усе прогнило, процвіло і валиться. Урешті, і це вагомий аргумент, аби працівники суду виконували службові обов'язки у нормальних умовах. Бо коли під ногами відвідувача підлога хитається як "стежина розвідника", то судочинці згорять від сорому. Траплялося, що у клієнтів у прямому розумінні підлога провалювалася під ногами. Тоді не вельми приємні миті переживали і працівники суду, і жертви отих підложних каверз. Так-сяк латалися прогнилі місця у підлозі і, як кажуть, потяг рушав далі.

Дещо впевненіше почувуються громадяни у залі судових засідань. Тут не стали морочитися із підлогою - заасфальтували долівку. І квит. А до цього приміщення взагалі було вимощене щебенем. І нічого, судові засідання відбувалися без будь-яких ексцесів і жоден зі злочинців не хапався за каменюку, щоб із нею протестувати проти антисанітарних умов, у яких відбувалося правосуддя.

Втім, нині приміщення місцевого суду не відповідає й іншим юридичним параметрам. Скажімо, тут працює 4 судді, а зал судових засідань - лише один. Має бути бодай два. Тож нині колеги чергуються у розгляді справ. Звична така картина: іде суд, а навколо будинку тупцює із десяток людей - вони чекають розгляду своєї справи просто неба. Та й справ останнім часом значно побільшало.

Вкладати гроші у ремонт будинку судочинці не збираються, бо це означатиме викинути гроші на вітер. Хіба із клоччя зробиш батога? Втім, для працівників судової установи є обнадійлива інформація. У липні Кабінет Міністрів України має розглянути питання про передачу приміщень відділень колишнього банку "Україна" місцевим судам. Є надія, що воно вирішиться позитивно. Відтак суд із вулиці 17 Вересня переселять на вулицю Ватутіна. Його клієнтам зміна координат клопотів не додасть, а от працівники суду працюватимуть у зручніших і затишніших умовах. Вважаю, третя влада має право на цивілізовані умови виконання своїх функцій.

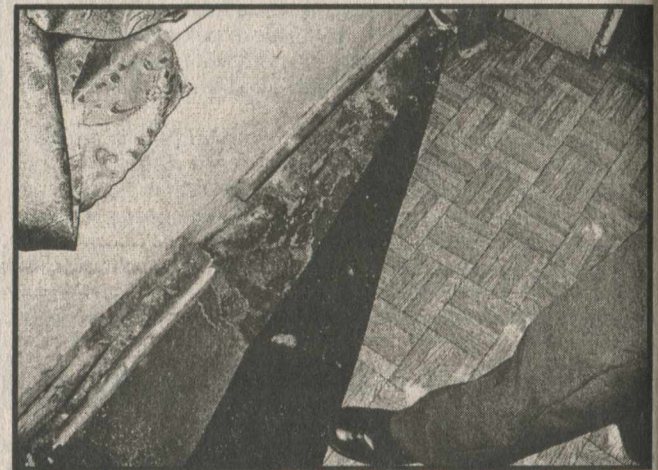
**Віталій ТАРАСЮК.
Василь ХУДИК.**

Суд думає...

Суд працює...

Спробуй стань на палубу, коли палуби... немає

